

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN,
BUITENLANDSE HANDEL
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

[C – 2016/15145]

2 JULI 2015. — Wet houdende instemming met het Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Kosovo betreffende de overbrenging van gevonniste personen, gedaan te Brussel op 18 juni 2010 (1)(2)

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Kosovo betreffende de overbrenging van gevonniste personen, gedaan te Brussel op 18 juni 2010, zal volkomen gevolgd hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 2 juli 2015.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Buitenlandse Zaken,
D. REYNDERS
De Minister van Justitie,
K. GEENS
Met 's Lands zegel gezegeld :
De Minister van Justitie,
K. GEENS

_____
Nota's

(1) Kamer van volksvertegenwoordigers (www.dekamer.be) :

Stukken : 54-1021

Integraal verslag : 19/05/2015

(2) Datum inwerkingtreding : 24 december 2016.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES,
COMMERCE EXTERIEUR
ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

[C – 2016/15145]

2 JUILLET 2015. — Loi portant assentiment à la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République du Kosovo sur le transfèrement des personnes condamnées, faite à Bruxelles le 18 juin 2010 (1)(2)

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des Représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. La Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République du Kosovo sur le transfèrement des personnes condamnées, faite à Bruxelles le 18 juin 2010, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 2 juillet 2015.

PHILIPPE

Par le Roi :
Le Ministre des Affaires étrangères,
D. REYNDERS
Le Ministre de la Justice,
K. GEENS
Scellé du sceau de l'Etat :
Le Ministre de la Justice,
K. GEENS

_____
Notes

(1) Chambre des représentants (www.lachambre.be) :

Documents : 54-1021

Compte rendu intégral : 19/05/2015

(2) Date d'entrée en vigueur : 24 décembre 2016.

VERDRAG TUSSEN DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË
EN DE REGERING VAN DE REPUBLIEK KOSOVO BETREFFENDE
DE OVERBRENGING VAN GEVONNISTE PERSONEN

De Regering van het Koninkrijk België
en
De Regering van de Republiek Kosovo

Verlangend om de internationale samenwerking op het domein van het strafrecht verder te ontwikkelen;

Gelet op het feit dat dergelijke samenwerking de doeleinden van de rechtspleging en de sociale herinschakeling van gevonniste personen moet bevorderen;

Overwegende dat deze doelstellingen eisen dat vreemdelingen die van hun vrijheid worden benomen als gevolg van een strafrechtelijke veroordeling de kans zouden moeten krijgen om hun straf in hun eigen maatschappij uit te zitten;

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE
BELGIQUE ET LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
DU KOSOVO SUR LE TRANSFEREMENT DES PERSONNES
CONDAMNEES

Le Gouvernement du Royaume de Belgique
et
Le Gouvernement de la République du Kosovo

Désireux de développer davantage la coopération internationale en matière pénale;

Considérant que cette coopération doit servir les intérêts d'une bonne administration de la justice et favoriser la réinsertion sociale des personnes condamnées;

Considérant que ces objectifs exigent que les étrangers qui sont privés de leur liberté à la suite d'une infraction pénale aient la possibilité de subir leur condamnation dans leur milieu social d'origine;

Overwegende dat deze doelstelling het best gerealiseerd wordt door overbrenging naar hun eigen land,

Zijn overeengekomen hetgeen volgt :

Artikel 1 Definities

Met het oog op dit Verdrag wordt overeengekomen :

1. “veroordeling” betekent elke straf of maatregel door een rechtbank opgelegd en met zich medebrengende vrijheidsbeneming gedurende een beperkte of onbeperkte periode wegens een strafbaar feit;
2. “vonnis” betekent een rechterlijke beslissing of bevel waarbij een veroordeling wordt uitgesproken;
3. “Staat” betekent de Regering van de Republiek Kosovo of de Regering van het Koninkrijk België;
4. “de Staat van veroordeling” is de Staat waarin de veroordeling werd uitgesproken tegen de persoon die kan worden of reeds is overgebracht;
5. “de Staat van tenuitvoerlegging” is de Staat waarnaar de gevonnisse persoon kan worden of reeds is overgebracht teneinde zijn veroordeling te ondergaan;
6. “Centrale Autoriteit” is in het geval van het Koninkrijk België de Federale Overheidsdienst Justitie, en in het geval van de Republiek Kosovo het Ministerie van Justitie.

Artikel 2 Algemene Principes

1. Beide Staten verbinden zich ertoe om in zo ruim mogelijke mate met elkaar samen te werken met betrekking tot de overbrenging van gevonnisse personen, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag.
2. Een persoon die werd gevonnist op het grondgebied van een Staat, kan in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag worden overgebracht naar het grondgebied van de andere Staat om daar de hem opgelegde straf of maatregel te ondergaan. Te dien einde kan hij de Staat van veroordeling of de Staat van tenuitvoerlegging zijn wens te kennen geven om overeenkomstig het onderhavige Verdrag te worden overgebracht.
3. De overbrenging kan door de Staat van veroordeling of door de Staat van tenuitvoerlegging worden verzocht.

Artikel 3 Voorwaarden voor overbrenging

1. Een gevonnisse persoon kan in het kader van dit Verdrag alleen onder de volgende voorwaarden worden overgebracht :
  - a. de persoon is een onderdaan van de Staat van tenuitvoerlegging;
  - b. het vonnis is onherroepelijk;
  - c. de gevonnisse persoon heeft, op het tijdstip van ontvangst van het verzoek tot overbrenging, nog minstens één jaar van zijn vrijheidsstraf te ondergaan, of de veroordeling is van onbepaalde duur;
  - d. de gevonnisse persoon of, wanneer gelet op zijn leeftijd of lichamelijke of geestelijke toestand, een der beide Staten zulks nodig acht, de wettelijke vertegenwoordiger van de gevonnisse persoon met de overbrenging moet instemmen, tenzij in de gevallen vermeld in Artikelen 8, 9 en 14;
  - e. indien de handelingen of nalatigheden op grond waarvan de veroordeling werd uitgesproken een strafbaar feit opleveren naar het recht van de Staat van tenuitvoerlegging of een strafbaar feit zouden opleveren indien dit op zijn grondgebied zouden zijn gepleegd; en
  - f. Indien de Staat van veroordeling en de Staat van tenuitvoerlegging met de overbrenging instemmen.
2. In uitzonderlijke gevallen, kunnen de Staten het eens zijn over een overbrenging, zelfs indien de resterende duur van vrijheidsbeneming van de gevonnisse kleiner is dan gespecificeerd in paragraaf 1.c.

Artikel 4 Informatieplicht

1. Elke gevonnisse persoon op wie dit Verdrag kan worden toegepast, moet door de Staat van veroordeling in kennis worden gesteld van de strekking van dit Verdrag.
2. Indien de gevonnisse persoon zijn wens tot overbrenging ingevolge dit Verdrag heeft kenbaar gemaakt aan de Staat van veroordeling, dient die Staat de Staat van tenuitvoerlegging zo spoedig mogelijk daarvan in kennis te stellen, nadat het vonnis onherroepelijk is geworden.
3. Deze kennisgeving moet de volgende informatie omvatten :
  - a. de naam, geboortedatum en -plaats van de gevonnisse persoon;

Considérant que le meilleur moyen d’y parvenir est de les transférer vers leur propre pays,

Sont convenus ce qui suit :

Article 1er Définitions

Aux fins de la présente Convention, on entend par :

1. « condamnation », toute peine ou mesure privative de liberté prononcée par un tribunal pour une durée limitée ou indéterminée en raison d’une infraction pénale;
2. « jugement », une décision de justice prononçant une condamnation;
3. « Etat », le Gouvernement de la République du Kosovo ou le Gouvernement du Royaume de Belgique;
4. « Etat de condamnation », l’Etat prononçant la condamnation à l’encontre de la personne qui peut être transférée ou l’a déjà été;
5. « Etat d’exécution », l’Etat vers lequel la personne condamnée peut être transférée ou l’a déjà été, afin d’y subir sa condamnation;
6. « Autorité centrale », le Service public fédéral Justice dans le cas du Royaume de Belgique et le Ministère de la Justice dans le cas de la République du Kosovo.

Article 2 Principes généraux

1. Les Parties s’engagent à s’accorder mutuellement, dans les conditions prévues par la présente Convention, la coopération la plus large possible en matière de transfèrement des personnes condamnées.
2. Une personne condamnée sur le territoire d’une Partie peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transférée vers le territoire d’une autre Partie pour y subir la condamnation qui lui a été infligée. À cette fin, elle peut exprimer, soit auprès de l’Etat de condamnation, soit auprès de l’Etat d’exécution, le souhait d’être transférée en vertu de la présente Convention.

3. Le transfèrement peut être demandé soit par l’Etat de condamnation, soit par l’Etat d’exécution.

Article 3 Conditions du transfèrement

1. Un transfèrement ne peut avoir lieu aux termes de la présente Convention qu’aux conditions suivantes :
  - a. le condamné doit être un ressortissant de l’Etat d’exécution;
  - b. le jugement doit être définitif;
  - c. la durée de condamnation que le condamné a encore à subir doit être au moins d’un an à la date de réception de la demande de transfèrement, ou indéterminée;
  - d. le condamné ou, lorsqu’en raison de son âge ou de son état physique ou mental l’un des deux Etats l’estime nécessaire, son représentant doit consentir au transfèrement, à l’exception des cas visés aux articles 8, 9 et 14;
  - e. les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation doivent constituer une infraction pénale au regard du droit de l’Etat d’exécution ou devraient en constituer une s’ils survenaient sur son territoire; et
  - f. l’Etat de condamnation et l’Etat d’exécution doivent s’être mis d’accord sur ce transfèrement.
2. Dans des cas exceptionnels, les Parties peuvent convenir d’un transfèrement même si la durée de condamnation que le condamné a encore à subir est inférieure à celle prévue au paragraphe 1.c.

Article 4 Obligation de fournir des informations

1. Tout condamné auquel la présente Convention peut s’appliquer doit être informé par l’Etat de condamnation de la teneur de la présente Convention.
2. Si le condamné a exprimé auprès de l’Etat de condamnation le souhait d’être transféré en vertu de la présente Convention, cet Etat doit en informer l’Etat d’exécution le plus tôt possible après que le jugement soit devenu définitif.
3. Les informations doivent comprendre :
  - a. le nom, la date et le lieu de naissance de la personne condamnée;

b. zijn eventueel adres op het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging;

c. een opgave van de strafbare feiten die aan de veroordeling ten grondslag liggen;

d. de aard, duur en aanvangsdatum van de straf.

4. Indien de gevonnisse persoon zijn wens tot overbrenging ingevolge dit Verdrag heeft kenbaar gemaakt aan de Staat van tenuitvoerlegging, doet de Staat van veroordeling, op verzoek van de Staat van tenuitvoerlegging, de in lid 3 bedoelde inlichtingen toekomen.

5. De gevonnisse persoon moet schriftelijk en in een taal die hij begrijpt, in kennis worden gesteld van alle stappen die de Staat van veroordeling of de Staat van tenuitvoerlegging ondernemen in toepassing van de vorige paragrafen, alsmede van alle door één van beide Staten genomen beslissingen met betrekking tot een verzoek tot overbrenging.

Artikel 5

Verzoeken en antwoorden

1. Verzoeken tot overbrenging en de antwoorden daarop geschieden schriftelijk.

2. Alle communicatie tussen Staten verloopt rechtstreeks tussen de Centrale Autoriteiten van elke Staat.

3. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van zijn beslissing of al dan niet met de verzochte overbrenging wordt ingestemd.

Artikel 6

Bewijsstukken

1. De Staat van tenuitvoerlegging verstrekt de Staat van veroordeling op diens verzoek :

a. een document of verklaring waaruit blijkt dat de gevonnisse persoon de nationaliteit van die Staat bezit;

b. een afschrift van de wettelijke bepalingen van de Staat van tenuitvoerlegging waaruit blijkt dat de handelingen of nalatigheden op grond waarvan de veroordeling werd uitgesproken een strafbaar feit opleveren naar het recht van de Staat van tenuitvoerlegging of een strafbaar feit zouden opleveren indien dit op zijn grondgebied zouden zijn gepleegd.

2. Indien om een overbrenging wordt verzocht, moet de Staat van veroordeling de Staat van tenuitvoerlegging de volgende documenten verstrekken, tenzij één van beide Staten reeds kenbaar heeft gemaakt niet te zullen instemmen met de overbrenging :

a. een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de veroordeling en van de hiertoe toegepaste wettelijke bepalingen;

b. een verklaring over het gedeelte van de veroordeling dat reeds werd ondergaan, alsmede alle informatie betreffende enige voorlopige hechtenis, strafvermindering en elke andere voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling ter zake dienende omstandigheid, zoals strafvermindering voor geleverd werk of goed gedrag;

c. in andere gevallen dan vermeld in Artikelen 8 en 14, een verklaring inhoudende de instemming met de overbrenging als bedoeld in artikel 3.1.d. of, indien van toepassing, de documenten vermeld in Artikel 9.3;

d. in voorkomend geval, alle medische of sociale verslagen over de gevonnisse persoon, informatie over zijn behandeling in de Staat van veroordeling, en elke aanbeveling voor zijn verdere behandeling in de Staat van tenuitvoerlegging. Dergelijke informatie omvat een verslag over het gedrag van de gevonnisse persoon tijdens zijn opsluiting, relevante psychiatrische en psychologische verslagen, eventuele zelfmoordpoging, informatie over zijn medische toestand inclusief drugsmisbruik, informatie over vroegere en huidige behandeling, verslagen over disciplinaire of andere incidenten tijdens de periode van opsluiting, inbegrepen speciale opmerkingen met betrekking tot veiligheid.

3. Elk der beide Staten kan verzoeken om in het bezit te worden gesteld van een der in lid 1 of 2 hierboven bedoelde documenten en verklaringen alvorens een verzoek tot overbrenging te doen of een beslissing te nemen of hij al dan niet met de overbrenging zal instemmen.

Artikel 7

Instemming en verificatie

1. De Staat van veroordeling vergewist zich ervan dat de persoon die in overeenstemming met Artikel 3.1.d. zijn instemming moet geven met de overbrenging, dit vrijwillig doet, zich volledig bewust is van de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen, na overleg met een onafhankelijke juridische raadsman. De procedure voor het verlenen van deze instemming wordt beheerst door de wet van de Staat van veroordeling.

b. son adresse dans l'Etat d'exécution, le cas échéant;

c. un exposé des faits ayant entraîné la condamnation; et

d. la nature, la durée et la date du début de la condamnation.

4. Si le condamné a exprimé auprès de l'Etat d'exécution le souhait d'être transféré en vertu de la présente Convention, l'Etat de condamnation communique à cet Etat, sur sa demande, les informations visées au paragraphe 3 ci-dessus.

5. Le condamné doit être informé par écrit et dans un langage compréhensible de toute démarche entreprise par l'Etat de condamnation ou l'Etat d'exécution en application des paragraphes précédents, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux Etats au sujet d'une demande de transfèrement.

Article 5

Demandes et réponses

1. Les demandes de transfèrement et les réponses doivent être formulées par écrit.

2. Les Etats peuvent communiquer directement par le biais de leur Autorité centrale respective.

3. L'Etat requis doit informer l'Etat requérant, dans les plus brefs délais, de sa décision d'accepter ou de refuser le transfèrement demandé.

Article 6

Pièces à l'appui

1. L'Etat d'exécution doit, sur demande de l'Etat de condamnation, fournir à ce dernier :

a. un document ou une déclaration indiquant que le condamné est ressortissant de cet Etat;

b. une copie des dispositions légales de l'Etat d'exécution desquelles il résulte que les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation constituent une infraction pénale au regard du droit de l'Etat d'exécution ou en constitueraient une s'ils survenaient sur son territoire.

2. Si un transfèrement est demandé, l'Etat de condamnation doit fournir les documents suivants à l'Etat d'exécution, à moins que l'un ou l'autre des deux Etats ait déjà indiqué qu'il ne donnerait pas son accord au transfèrement :

a. une copie certifiée conforme du jugement et des dispositions légales appliquées;

b. l'indication de la durée de la condamnation déjà subie, y compris des renseignements sur toute détention provisoire, remise de peine ou autre acte concernant l'exécution de la condamnation, tels qu'une remise de peine pour travaux accomplis ou bonne conduite;

c. hormis les cas mentionnés aux articles 8 et 14, une déclaration constatant le consentement au transfèrement tel que visé à l'article 3.1.d ou, le cas échéant, les documents prévus à l'article 9.3;

d. chaque fois qu'il y aura lieu, tout rapport médical ou social sur le condamné, toute information sur son traitement dans l'Etat de condamnation et toute recommandation pour la suite de son traitement dans l'Etat d'exécution. Ces informations doivent comprendre un rapport sur la conduite de la personne condamnée pendant sa détention, les rapports psychiatriques et psychologiques, les tentatives de suicide, le détail de son état de santé, y compris les problèmes de toxicomanie et les traitements passés et actuels, le compte-rendu de sa conduite et des incidents pendant sa détention, avec mention des éventuels problèmes particuliers de sécurité.

3. L'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander à recevoir l'un quelconque des documents ou déclarations visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus avant d'introduire une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement.

Article 7

Consentement et vérification

1. L'Etat de condamnation fera en sorte que la personne qui doit donner son consentement au transfèrement en vertu de l'article 3.1.d le fasse volontairement et en étant pleinement consciente des conséquences juridiques qui en découlent après consultation d'un avocat indépendant. La procédure à suivre à ce sujet sera régie par la loi de l'Etat de condamnation.

2. De persoon die zijn instemming moet geven met de overbrenging, moet voorafgaand alle informatie krijgen over relevante gevangenisomstandigheden, beschikbare diensten en regelingen met betrekking tot de invrijheidstelling in de Staat van tenuitvoerlegging.

3. De Staat van veroordeling stelt de Staat van tenuitvoerlegging in de gelegenheid om door middel van een consul of een andere in overeenstemming met de Staat van tenuitvoerlegging aangewezen functionaris, te onderzoeken dat de instemming in overeenstemming met de in onderhavig artikel beschreven voorwaarden wordt gegeven.

Artikel 8

Personen die ontsnappen aan de hechtenis door de Staat van veroordeling

1. Wanneer een onderdaan van een Partij die is veroordeeld bij onherroepelijk vonnis, uitgesproken op het grondgebied van de andere Partij, zich aan de tenuitvoerlegging of verdere tenuitvoerlegging van de veroordeling in de Staat van veroordeling tracht te onttrekken door te vluchten naar het grondgebied van de eerstgenoemde Partij voordat hij de veroordeling heeft ondergaan, kan de Staat van veroordeling de andere Partij verzoeken de tenuitvoerlegging van de veroordeling over te nemen.

2. Op verzoek van de Staat van veroordeling kan de Staat van tenuitvoerlegging voorafgaand aan de ontvangst van de stukken ter staving van het verzoek of aan de beslissing op het verzoek, de gevonnisde persoon aanhouden of andere maatregelen nemen teneinde te verzekeren dat de gevonnisde persoon op diens grondgebied blijft, in afwachting van een beslissing over het verzoek. Verzoeken tot voorlopige maatregelen moeten vergezeld gaan van de in artikel 4, derde lid, van het Verdrag genoemde inlichtingen. De strafrechtelijke positie van de gevonnisde persoon zal niet worden verzwaard ten gevolge van een uit hoofde van dit lid in hechtenis doorgebrachte periode.

3. De instemming van de gevonnisde persoon is voor de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling niet vereist.

Artikel 9

Gevonnisde personen voor wie een bevel tot uitzetting of uitwijzing geldt

1. Op verzoek van de Staat van veroordeling kan de Staat van tenuitvoerlegging, met inachtneming van de bepalingen van dit artikel, ermee instemmen een gevonnisde persoon zonder de instemming van die persoon over te brengen, wanneer de tegen hem uitgesproken veroordeling of een daaruit voortvloeiende administratieve beslissing een bevel tot uitzetting of uitwijzing inhoudt of enige andere maatregel krachtens welke het aan die persoon na zijn invrijheidstelling niet langer is toegestaan op het grondgebied van de Staat van veroordeling te verblijven.

2. De Staat van tenuitvoerlegging geeft zijn instemming als bedoeld in het eerste lid enkel nadat hij de mening van de gevonnisde persoon in zijn overwegingen heeft betrokken.

3. Voor de toepassing van dit artikel verstrekt de Staat van veroordeling de Staat van tenuitvoerlegging :

a. een verklaring waarin de mening van de gevonnisde persoon over zijn beoogde overbrenging is weergegeven, en

b. een kopie van het bevel tot uitzetting of uitwijzing of enig ander bevel ten gevolge waarvan het aan die persoon na zijn invrijheidstelling niet langer is toegestaan op het grondgebied van de Staat van veroordeling te verblijven.

4. Een krachtens de bepalingen van dit artikel overgebrachte persoon wordt noch vervolgd, noch veroordeeld, noch in hechtenis genomen met het oog op de tenuitvoerlegging van een veroordeling of een bevel tot aanhouding noch aan enige andere beperking van zijn vrijheid onderworpen voor enig ander voor de overbrenging gepleegd feit dan dat waarvoor de ten uitvoer te leggen veroordeling werd uitgesproken, behalve in de volgende gevallen :

a. wanneer de Staat van veroordeling hierin toestemt : een verzoek om toestemming dient te worden overgelegd, vergezeld van alle relevante documenten en een rechterlijk proces-verbaal van de door de gevonnisde persoon afgelegde verklaringen; de toestemming wordt gegeven indien het strafbare feit waarvoor deze wordt gevraagd op zich zelf een grond voor uitlevering zou zijn krachtens de wetgeving van de Staat van veroordeling of wanneer uitlevering uitsluitend vanwege de strafmaat zou worden uitgesloten;

b. wanneer de gevonnisde persoon, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen de vijfenveertig dagen die op zijn definitieve invrijheidstelling volgden, het grondgebied van de Staat van tenuitvoerlegging heeft verlaten of indien hij na dit gebied te hebben verlaten daarin is teruggekeerd.

2. Avant de donner son consentement, ladite personne sera informée des conditions d'emprisonnement, des services disponibles et des programmes de mise en liberté de l'Etat d'exécution.

3. L'Etat de condamnation doit donner à l'Etat d'exécution la possibilité de vérifier, par l'intermédiaire d'un consul ou d'un autre fonctionnaire désigné en accord avec l'Etat d'exécution, que le consentement a été donné dans les conditions prévues au présent article.

Article 8

Personnes évadées de l'Etat de condamnation

1. Lorsqu'un ressortissant d'une Partie, qui a fait l'objet d'une condamnation définitive prononcée sur le territoire de l'autre Partie, vise à se soustraire à l'exécution ou à la poursuite de l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation, en se réfugiant sur le territoire de la première Partie avant d'avoir accompli la condamnation, l'Etat de condamnation peut adresser à la première Partie une requête tendant à ce que celle-ci se charge de l'exécution de la condamnation.

2. A la demande de l'Etat de condamnation, l'Etat d'exécution peut, avant la réception des pièces à l'appui de la requête ou dans l'attente de la décision relative à cette requête, procéder à l'arrestation de la personne condamnée ou prendre toute autre mesure propre à garantir qu'elle demeure sur son territoire dans l'attente d'une décision concernant la requête. Toute demande dans ce sens est accompagnée des informations mentionnées dans le paragraphe 3 de l'article 4 de la Convention. L'arrestation à ce titre de la personne condamnée ne peut pas conduire à une aggravation de sa situation pénale.

3. Le transfert de l'exécution ne nécessite pas le consentement de la personne condamnée.

Article 9

Personnes condamnées frappées d'une mesure d'expulsion ou de reconduite à la frontière

1. Sur demande de l'Etat de condamnation, l'Etat d'exécution peut, sous réserve de l'application des dispositions de cet article, donner son accord au transfèrement d'une personne condamnée sans le consentement de cette dernière lorsque la condamnation prononcée à l'encontre de celle-ci, ou une décision administrative prise à la suite de cette condamnation, comportent une mesure d'expulsion ou de reconduite à la frontière ou toute autre mesure en vertu de laquelle cette personne, une fois mise en liberté, ne sera plus admise à séjourner sur le territoire de l'Etat de condamnation.

2. L'Etat d'exécution ne donne son accord aux fins du paragraphe 1er qu'après avoir pris en considération l'avis de la personne condamnée.

3. Aux fins de l'application de cet article, l'Etat de condamnation fournit à l'Etat d'exécution :

a. une déclaration contenant l'avis de la personne condamnée en ce qui concerne son transfèrement envisagé, et

b. une copie de la mesure d'expulsion ou de reconduite à la frontière ou de toute autre mesure en vertu de laquelle la personne condamnée, une fois mise en liberté, ne sera plus admise à séjourner sur le territoire de l'Etat de condamnation.

4. Toute personne qui a été transférée en application de cet article n'est ni poursuivie, ni jugée, ni détenue en vue de l'exécution d'une peine ou d'une mesure de sûreté, ni soumise à toute autre restriction de sa liberté individuelle, pour un fait quelconque antérieur au transfèrement, autre que celui ayant motivé la condamnation exécutoire, sauf dans les cas suivants :

a. lorsque l'Etat de condamnation l'autorise : une demande est présentée à cet effet, accompagnée des pièces pertinentes et d'un procès-verbal judiciaire consignait les déclarations de la personne condamnée; cette autorisation est donnée lorsque l'infraction pour laquelle elle est demandée entraînerait elle-même l'extradition aux termes de la législation de l'Etat de condamnation, ou lorsque l'extradition serait exclue uniquement à raison du montant de la peine;

b. lorsque, ayant eu la possibilité de le faire, la personne condamnée n'a pas quitté, dans les 45 jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de l'Etat d'exécution, ou lorsqu'elle y est retournée après l'avoir quitté.

5. Onverminderd de bepalingen van het vierde lid kan de Staat van tenuitvoerlegging de maatregelen nemen die nodig zijn voor de stuiting van de verjaring overeenkomstig zijn wet, waaronder begrepen het instellen van een verstekprocedure.

Artikel 10

Effect van overbrenging voor de Staat van veroordeling

1. Met de daadwerkelijke overname van de gevonniste persoon door de autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging wordt de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de Staat van veroordeling geschorst.

2. De Staat van veroordeling kan de veroordeling niet langer ten uitvoer leggen, indien de Staat van tenuitvoerlegging de veroordeling beschouwt geheel ten uitvoer gelegd te zijn.

Artikel 11

Effect van de overbrenging voor de Staat van tenuitvoerlegging

1. De bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging dienen :

a. de tenuitvoerlegging van de veroordeling onmiddellijk voort te zetten of op grond van een rechterlijke of administratieve beschikking op de in artikel 12 vermelde voorwaarden; of

b. de veroordeling door middel van een rechterlijke of administratieve procedure in een beslissing van die Staat om te zetten, waarbij voor de sanctie in de Staat van veroordeling opgelegd, een sanctie in de plaats wordt gesteld, zoals voorgeschreven voor hetzelfde strafbare feit naar het recht van de Staat van tenuitvoerlegging onder de in artikel 13 vermelde voorwaarden.

2. De Staat van tenuitvoerlegging stelt desgevraagd, vóór de overbrenging van de gevonniste persoon, de Staat van veroordeling in kennis welke van deze procedures door hem zal worden gevolgd.

3. De tenuitvoerlegging van de veroordeling wordt beheerst door het recht van de Staat van tenuitvoerlegging en alleen die Staat is bevoegd om alle terzake dienende beslissingen te nemen.

Artikel 12

Voortgezette tenuitvoerlegging

1. Ingeval van voortzetting der tenuitvoerlegging is de Staat van tenuitvoerlegging gebonden aan het rechtskarakter en de duur van de veroordeling, zoals die zijn vastgesteld door de Staat van veroordeling.

2. Indien deze veroordeling evenwel naar aard en duur onverenigbaar is met de wet van de Staat van tenuitvoerlegging, of indien de wet van die Staat zulks vereist, kan die Staat door middel van een rechterlijke of administratieve beschikking, de sanctie aanpassen aan de straf of maatregel door zijn eigen wet voor een soortgelijk strafbaar feit voorgeschreven. Wat de aard betreft, zal de straf of maatregel voor zover mogelijk overeenstemmen met die welke door de ten uitvoer te leggen veroordeling is opgelegd. De door de Staat van veroordeling opgelegde sanctie zal hierdoor naar aard en duur niet worden verzwaaard en evenmin zal het door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging voorgeschreven maximum hierdoor worden overschreden.

Artikel 13

Omzetting van veroordeling

1. Ingeval van omzetting van de veroordeling zijn de in de wetgeving van de Staat van tenuitvoerlegging voorziene procedures van toepassing. Bij omzetting van de veroordeling :

a. is de bevoegde autoriteit gebonden aan de vaststelling van de feiten voor zover deze uitdrukkelijk of impliciet blijken uit het door de Staat van veroordeling uitgesproken vonnis;

b. kan de bevoegde autoriteit een sanctie die vrijheidsbeneming met zich mede brengt, niet in een geldstraf omzetten;

c. brengt de bevoegde autoriteit de volledige periode van de door de gevonniste persoon reeds ondergane vrijheidsbeneming in mindering; en

d. zal de bevoegde autoriteit de strafrechtelijke positie van de gevonniste persoon niet verzwaren en is niet gebonden aan een eventueel minimum waarin door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging wordt voorzien voor het gepleegde strafbare feit of de gepleegde strafbare feiten.

2. Indien de omzettingsprocedure gevolgd wordt na de overbrenging van de gevonniste persoon, houdt de Staat van tenuitvoerlegging de gevonniste persoon in bewaring of neemt andere maatregelen ten einde diens aanwezigheid in de Staat van tenuitvoerlegging te verzekeren, in afwachting van de afloop van die procedure.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 4, l'Etat d'exécution peut prendre les mesures nécessaires conformément à sa législation, y compris le recours à une procédure par défaut, en vue d'une interruption de la prescription.

Article 10

Conséquences du transfèrement pour l'Etat de condamnation

1. La prise en charge du condamné par les autorités de l'Etat d'exécution a pour effet de suspendre l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation.

2. L'Etat de condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsque l'Etat d'exécution considère l'exécution de la condamnation comme étant terminée.

Article 11

Conséquences du transfèrement pour l'Etat d'exécution

1. Les autorités compétentes de l'Etat d'exécution doivent :

a. soit poursuivre l'exécution de la condamnation immédiatement ou sur la base d'une décision judiciaire ou administrative, dans les conditions énoncées à l'article 12;

b. soit convertir la condamnation, par une procédure judiciaire ou administrative, en une décision de cet Etat, substituant ainsi à la sanction infligée dans l'Etat de condamnation une sanction prévue par la législation de l'Etat d'exécution pour la même infraction, dans les conditions énoncées à l'article 13.

2. L'Etat d'exécution doit, si la demande lui en est faite, indiquer à l'Etat de condamnation, avant le transfèrement de la personne condamnée, laquelle de ces procédures il suivra.

3. L'exécution de la condamnation est régie par la loi de l'Etat d'exécution et cet Etat est seul compétent pour prendre toutes les décisions appropriées.

Article 12

Poursuite de l'exécution

1. En cas de poursuite de l'exécution, l'Etat d'accueil est lié par la nature juridique et la durée de la sanction telles qu'elles résultent de la condamnation.

2. Toutefois, si la nature ou la durée de cette sanction sont incompatibles avec la législation de l'Etat d'exécution, ou si la législation de cet Etat l'exige, l'Etat d'exécution peut, par décision judiciaire ou administrative, adapter cette sanction à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'Etat de transfèrement ni excéder le maximum prévu par la loi de l'Etat d'accueil.

Article 13

Conversion de la condamnation

1. En cas de conversion de la condamnation, la procédure prévue par la législation de l'Etat d'exécution s'applique. Lors de la conversion, l'autorité compétente :

a. sera liée par la constatation des faits dans la mesure ou ceux-ci figurent explicitement ou implicitement dans le jugement prononcé dans l'Etat de condamnation;

b. ne peut convertir une sanction privative de liberté en une sanction pécuniaire;

c. déduira intégralement la période de privation de liberté subie par le condamné;

d. n'aggravera pas la situation pénale du condamné et ne sera pas liée par la sanction minimale éventuellement prévue par la législation de l'Etat d'exécution pour la ou les infractions commises.

2. Lorsque la procédure de conversion a lieu après le transfèrement de la personne condamnée, l'Etat d'exécution gardera cette personne en détention ou prendra d'autres mesures afin d'assurer sa présence dans l'Etat d'exécution jusqu'à l'issue de cette procédure.

Artikel 14

Voorwaardelijke invrijheidsstelling en probatie

1. Wanneer een onderdaan van de ene Staat voorwerp is van een uitspraak die voorwaardelijke opschorting of voorwaardelijk uitstel van de veroordeling of van de inhechtenisneming, of wanneer hij voorwaardelijk is veroordeeld of voorwaardelijk is vrijgelaten kan deze laatste de eerste vragen het toezicht over deze voorwaarden over te nemen.

2. Voor deze overname van toezicht op de voorwaarden is geen instemming van de belanghebbende partij vereist.

3. De aangezochte Staat kan, met gerechtelijk of administratief bevel, de voorwaarden die gekoppeld zijn aan de veroordeling, de schorsing, het uitstel of de vrijlating aanpassen aan de behoeften van zijn eigen wetgeving, door kennisgeving aan de andere Partij. De aard en duur van deze nieuwe voorwaarden zullen voor zover mogelijk overeenkomen met de initiële voorwaarden. Hun aard of duur zullen de toestand van de belanghebbende partij niet verzwaren.

4. Indien de gevonniste persoon de aan hem opgelegde voorwaarden schendt, zal de aangezochte Staat de uitspraak aangaande voorwaardelijke opschorting, voorwaardelijk uitstel van veroordeling of voorwaardelijke invrijheidsstelling herroepen. De aangezochte Staat zal dan de tenuitvoerlegging van de veroordeling of de inhechtenisneming van de Staat van veroordeling overnemen.

Artikel 15

Gratie, amnestie, strafvermindering

Elk van beide Staten kan in overeenstemming met zijn wetgeving amnestie of strafvermindering van de veroordeling verlenen voor zover dit van algemene toepassing is. Elke Staat kan, voor zover de Staat van veroordeling hiermee instemt, gratie verlenen in overeenstemming met de eigen wetgeving.

Artikel 16

Herziening van het vonnis

Slechts de Staat van veroordeling heeft het recht te beslissen op een verzoek tot herziening van het vonnis.

Artikel 17

Beëindiging van tenuitvoerlegging

De Staat van tenuitvoerlegging moet de tenuitvoerlegging van de veroordeling beëindigen zodra hij door de Staat van veroordeling in kennis is gesteld van enige beslissing of maatregel waardoor de veroordeling niet langer uitvoerbaar is.

Artikel 18

Informatie over tenuitvoerlegging

De Staat van tenuitvoerlegging verstrekt de Staat van veroordeling informatie betreffende de tenuitvoerlegging van de veroordeling :

a. wanneer hij de tenuitvoerlegging van de veroordeling voltooid beschouwt;

b. wanneer de gevonniste persoon ontsnapt voordat de tenuitvoerlegging van de veroordeling voltooid is; of

wanneer de Staat van veroordeling om een speciaal rapport verzoekt.

Artikel 19

Taal en kosten

1. Voor de toepassing van dit Verdrag zal de informatie overgemaakt worden in één van de volgende talen :

a. Albanees, Servisch of Engels wanneer gericht tot de Republiek Kosovo;

b. Frans, Nederlands of Engels wanneer gericht tot het Koninkrijk België.

2. Met uitzondering van wat voorzien is in Artikel 6.2.a., moeten de documenten die worden overgedragen in toepassing van dit Verdrag niet gecertificeerd worden.

3. Alle kosten die de toepassing van dit Verdrag met zich meebrengt, worden gedragen door de Staat van tenuitvoerlegging. Dit geldt echter niet voor kosten die exclusief op het grondgebied van de Staat van veroordeling worden gemaakt, en evenmin voor kosten die verbonden zijn met het vervoer van de gevonniste persoon tot de grens van de Staat van tenuitvoerlegging of, in het geval van luchttransport, tot de luchthaven van eindbestemming, tenzij de Staten in specifieke gevallen anders overeenkomen.

Artikel 20

Slotbepalingen

1. Dit Verdrag is afhankelijk van ratificatie. Het treedt in werking dertig dagen na de uitwisseling van de ratificatie-instrumenten.

Article 14

Libération conditionnelle et probation

1. Lorsqu'un ressortissant d'un Etat contractant fait l'objet d'une décision ordonnant la suspension ou le sursis conditionnel(le) de sa condamnation ou de l'ordre de détention, ou lorsqu'il bénéficie d'une condamnation ou d'une mise en liberté conditionnelle sur le territoire de l'autre Etat, celui-ci peut demander à la première Partie de prendre en charge la supervision des dites conditions.

2. Cette prise en charge ne nécessite pas le consentement de la partie intéressée.

3. L'Etat requis peut, par décision judiciaire ou administrative, adapter aux besoins de sa propre législation les conditions liées à la condamnation, à la suspension, au sursis ou à la mise en liberté, en le notifiant à l'autre Partie. Ces nouvelles conditions correspondent, autant que possible, quant à leur nature et leur durée, à celles initialement prévues. Elles ne peuvent aggraver par leur nature ou leur durée la situation de la partie intéressée.

4. Si la personne condamnée viole les conditions qui lui sont imposées, l'Etat requis peut révoquer la décision de suspension conditionnelle, de sursis conditionnel de la condamnation ou de mise en liberté conditionnelle. L'Etat requis se charge alors de l'exécution de la condamnation ou de l'ordre de détention prononcés par l'Etat de condamnation.

Article 15

Grâce, amnistie, commutation

Chaque Partie peut accorder l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa législation, pour autant que ces actes s'appliquent de manière générale. Chaque Etat peut, avec l'accord de l'Etat de condamnation, accorder la grâce conformément à sa législation.

Article 16

Révision du jugement

L'Etat de condamnation, seul, a le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 17

Cessation de l'exécution

L'Etat d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'Etat de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

Article 18

Informations concernant l'exécution

L'Etat d'exécution fournira des informations à l'Etat de condamnation concernant l'exécution de la condamnation :

a. lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation;

b. si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée; ou

c. si l'Etat de condamnation lui demande un rapport spécial.

Article 19

Langues et frais

1. En application de cette Convention, les informations sont transmises dans une des langues suivantes :

a. albanais, serbe ou anglais pour la correspondance adressée à la République du Kosovo;

b. français, néerlandais ou anglais pour la correspondance adressée au Royaume de Belgique.

2. Sauf l'exception prévue à l'article 6.2.a, les documents transmis en application de la présente Convention n'ont pas besoin d'être certifiés.

3. Les frais occasionnés en appliquant la présente Convention sont à la charge de l'Etat d'exécution, à l'exception des frais occasionnés exclusivement sur le territoire de l'Etat de condamnation et des coûts liés au transport de la personne condamnée jusqu'à la frontière de l'Etat d'exécution ou, en cas de transport aérien, jusqu'à l'aéroport de destination finale, sauf accord contraire des Etats dans des cas spécifiques.

Article 20

Clauses finales

1. La présente Convention sera soumise à ratification et entrera en vigueur trois jours après la date d'échange des instruments de ratification.

2. Dit Verdrag is toepasselijk op de tenuitvoerlegging van veroordelingen die vóór of na de inwerkingtreding werden uitgesproken.

3. Elke Staat kan dit Verdrag te allen tijde opzeggen door langs diplomatieke kanalen een schriftelijke kennisgeving naar de andere Partij te sturen. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van ontvangst van deze kennisgeving. Onderhavig Verdrag zal echter blijven gelden voor de tenuitvoerlegging van veroordelingen van personen die in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag werden overgebracht vóór de datum waarop dergelijke opzegging van kracht wordt.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Gedaan te Brussel, op 18 juni 2010, in de Franse, de Nederlandse, de Albanese, de Servische en de Engelse taal, waarbij alle talen gelijkelijk authentiek zijn. In geval van een verschil in interpretatie van de verschillende taalversies van dit Verdrag, zal de Engelse versie de overhand hebben.

2. La présente Convention est applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant soit après son entrée en vigueur.

3. Chaque Etat peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification écrite à l'autre Partie par voie diplomatique. La dénonciation prendra effet un an après la date de réception de la notification. Toutefois, la présente Convention continuera à s'appliquer à l'exécution des condamnations de personnes transférées conformément à ladite Convention avant que la dénonciation ne prenne effet.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le 18 juin 2010, en français, néerlandais, albanais, serbe et anglais, tous les textes faisant également foi. En cas d'interprétation divergente entre les textes de la présente Convention, la version anglaise primera.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2016/11496]

7 DECEMBER 2016. — Wet tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie (1)

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK 1. — *Inleidende bepaling*

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie*

Art. 2. In artikel 1 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, vervangen bij de wet van 29 juni 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de bepaling onder 4° wordt vervangen als volgt :

“4° de termen “kernongeval”, “splitsstoffen”, “kerninstallatie”, “radioactieve producten of afvalstoffen” en “nucleaire stoffen” : de begrippen die worden omschreven in artikel 1 van het Verdrag van Parijs;”;

b) hetzelfde artikel wordt aangevuld met de bepaling onder 5°, luidende :

“5° de termen “kernschade”, “herstelmaatregelen”, “preventieve maatregelen” en “redelijke maatregelen” : de begrippen die worden omschreven in artikel 1 van het Verdrag van Parijs.”.

Art. 3. In artikel 2, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 29 juni 2014, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt :

“2° een niet-verdragsluitende Staat die, ten tijde van het kernongeval, geen kerninstallatie heeft op zijn grondgebied of binnen door hem in overeenstemming met het internationaal recht ingestelde maritieme zones, indien de Koning, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de toepassing van Titel I van deze wet tot zulke Staat uitbreidt;”.

Art. 4. Artikel 7, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 2000, 13 november 2011 en 29 juni 2014, wordt uitgelegd als volgt :

“Art. 7. Het maximale kernschadebedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is, bedraagt voor ieder kernongeval, 1,2 miljard euro.”.

Art. 5. Artikel 23 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 29 juni 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende :

“De vergoeding van nucleaire lichamelijke letsels binnen een termijn tussen tien en dertig jaar vanaf het kernongeval is ten laste van de Staat. Zij zal ten laste gelegd worden van de exploitant voor elk kernongeval dat zich voordoet vanaf 1 januari 2018. De Koning kan deze datum vervroegen of uitstellen. In ieder geval zal deze vergoeding ten laste van de exploitant zijn op 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin het protocol van 12 februari 2004 tot wijziging van het Verdrag

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2016/11496]

7 DECEMBRE 2016. — Loi modifiant la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE 1er. — *Disposition introductive*

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2. — *Modifications de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire*

Art. 2. Dans l'article 1er de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, remplacé par la loi du 29 juin 2014, les modifications suivantes sont apportées :

a) le 4° est remplacé par ce qui suit :

“4° les termes “accident nucléaire”, “combustibles nucléaires”, “installations nucléaires”, “produits ou déchets radioactifs” et “substances nucléaires” : les notions définies à l'article 1er de la Convention de Paris;”;

b) le même article est complété par le 5°, rédigé comme suit :

“5° les termes “dommage nucléaire”, “mesures de restauration”, “mesures de sauvegarde” et “mesures raisonnables” : les notions définies à l'article 1er de la Convention de Paris.”.

Art. 3. Dans l'article 2, alinéa 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 29 juin 2014, le 2° est remplacé par ce qui suit :

“2° un Etat non contractant qui, au moment de l'accident nucléaire, n'a pas d'installation nucléaire sur son territoire ou dans toute zone maritime établie par lui conformément au droit international si le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étend l'application du Titre 1er de la présente loi à un tel Etat;”.

Art. 4. L'article 7, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 11 juillet 2000, 13 novembre 2011 et 29 juin 2014, est interprété comme suit :

“Art. 7. Le montant maximal du dommage nucléaire à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée, s'élève à 1,2 milliard d'euros pour chaque accident nucléaire.”.

Art. 5. L'article 23 de la même loi, remplacé par la loi du 29 juin 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit :

“La réparation de dommages nucléaires corporels dans un délai de dix à trente ans à dater de l'accident nucléaire est à charge de l'Etat. Elle sera à charge de l'exploitant pour tout accident nucléaire survenu à partir du 1er janvier 2018. Le Roi peut anticiper ou postposer cette date. En tout état de cause, cette réparation sera à charge de l'exploitant le 1er janvier de l'année qui suit celle de l'entrée en vigueur du protocole du 12 février 2004 amendant la Convention du 29 juillet 1960 sur la